

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí konanom 11. júla 2012 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **O. L.** pre pokračovací trestný čin falšovania a pozmeňovania peňazí podľa § 140 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. apríla 2012, sp. zn. 3Ntok/2/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **O. L.** **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 6. októbra 1993, sp. zn. 1T/57/1993 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. marca 1994, sp. zn. 2To/4/1994, bol odsúdený **O. L.** uznaný za vinného z pokračovacieho trestného činu falšovania a pozmeňovania peňazí podľa § 140 ods. 1 alinea druhá Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

I. v presne nezistený deň v mesiaci jún v roku 1991 v kasíne Admirál, Veľké Srdce na námestí SNP v Bratislave si od **Y. W.** zapožičal finančnú hotovosť vo výške 6000,- Kčs s tým, že pôžičku zaplatí do dvoch týždňov, čo však neurobil a ešte v tom istom mesiaci júni roku 1991 v presne nezistený deň v kasíne Admirál v Bratislave ako náhradu za uvedenú pôžičku tomuto odovzdal dva kusy falšovaných 100 USD bankoviek, pričom ani do ukončenia vyšetrovania, t.j. 3. mája 1993 dlh vo výške 6000,- Kčs poškodenému neuhradil,

II. v presne nezistený deň koncom roka 1991 v **T.** v byte **N. Y.** na **Z.** ulici č. **X/XX** si od tohto zapožičal finančnú hotovosť vo výške 10000,- Kčs s tým, že pôžičku splatí do jedného mesiaca, čo však neurobil a na opakované urgencie poškodeného **N. Y.** dlh splatiť ako náhradu za uvedenú pôžičku tomuto 30. marca 1992 v jeho byte v **T.**, **Z.** ul. č. **X/XX** odovzdal tri kusy falšovaných 100 USD bankoviek, na čo keď poškodený zistil, že ide

o falzifikáty, jeden kus mu z ruky vytrhol a z bytu odišiel, pričom ani do ukončenia vyšetrovania, t.j. 3. mája 1993 dlh vo výške 10000,- Kčs poškodenému neuhradil.

Za to bol odsúdenému uložený podľa § 140 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením na výkon uloženého trestu do prvej nápravno-výchovnej skupiny podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Dňa 7. júla 2011 odsúdený O. L. v uvedenej trestnej veci podal návrh na povolenie obnovy konania, ktorý odôvodnil tým, že celá vec bola voči nemu vykonštruovaná, bol krivo obvinený najmä svedkom N. Y., ktorý na krivú výpoveď nahovoril aj ďalších svedkov a to Y. G. a Z. H., ktorí potom vypovedali v jeho neprospech. S N. Y. spolupracovali v oblasti kožušníctva a keď v roku 1990 došlo medzi nimi k nedorozumeniu začal sa správať pomstychtivo. Nikdy nepopieral, že od N. Y. si peniaze požičal. Dohodli sa však, že tieto peniaze mu nemusí vrátiť, ale môže ich použiť na dane z kožuchovej, ktoré spolu predávali. Nemal žiadne falošné peniaze a tieto mu 30. marca 1992 v jeho byte nevrátil, lebo v tomto čase sa nachádzal u svojej spolužiačky T. B. v T. na oslave narodením jej manžela (L. B.). Ako nový dôkaz, ktorým by boli vyvrátené všetky jeho obvinenia zo spáchaného skutku, navrhol vykonať výsluch svedka MUDr. V., ošetrojúceho lekára svedka N. Y., ktorým mal byť tento svedok uznaný za "blázna". Na verejnom zasadnutí konanom 17. apríla 2012 doplnil písomne svoj návrh na obnovu konania, v ktorom sa podrobne zaoberal skutkovými okolnosťami a svedeckými dôkazmi, ktoré boli súdom prvého stupňa v pôvodnom konaní vykonané. Opakovane tvrdil, že týchto skutkov sa nedopustil a usvedčovaný bol svedkom N. Y., ktorý pre duševné ochorenie nebol osobou hodnovernou. Okrem toho navrhol vypočuť aj vyšetrovateľa Y. C. na postup vo vyšetrovaní od roku 1993 a na zodpovedanie otázky, prečo bolo začaté trestné stíhanie až v roku 1993, keď ku skutku malo dôjsť v roku 1991.

Intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol návrh odsúdeného na obnovu konania ako nedôvodný zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí uznesením zo 17. apríla 2012, sp. zn. 3Ntok/2/2011, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného O. L. na povolenie obnovy trestného konania vo veci Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1T/57/1993.

Krajský súd preveril dôvodnosť podaného návrhu pričom sa zamerá na okolnosti, ktoré bolo potrebné objasniť a v tomto smere aj vykonal potrebné šetrenie. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania, keďže nevyšli najavo skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený O. L. hneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí sťažnosť. Neskôr (16. mája 2012) krajskému súdu bolo doručené podanie odsúdeného s názvom „Späťvzatie sťažnosti 3 Ntok/2/2011 pre ok § 140 TZ a iné - žiadosť o vysvetlenie“. V tomto podaní odsúdený žiadal o vysvetlenie, prečo na predvolaní na verejné zasadnutie je uvedené „a iné“, keď žiadal prejednanie i obnovy konania v prípade sp. zn. 2T/109/2005. Keďže sa k celej veci vyjadril 14-stranovým návrhom, žiadal o vysvetlenie a postoj súdov k jeho celému návrhu. Zároveň žiadal, aby súd spojil viacero konaní a vytýčil verejné zasadnutie a v konaní sp. zn. 2T/109/2005 bolo zmenené aj zloženie senátu, pretože predsedníčka senátu je voči jeho osobe zaujatá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa najprv zaoberal obsahom podania odsúdeného (č.l. 57) a zistil, že v skutočnosti nejde o späťvzatie sťažnosti odsúdeným. Preto potom v súlade s § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného O. L. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pokiaľ ide o meritórne rozhodnutie súdu prvého stupňa o podanom návrhu odsúdeného O. L. na povolenie obnovy konania, toto je správne a zákonné.

V podstate opierajúc sa o tie isté dôvody ako Krajský súd v Bratislave, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu - v danom prípade súdu - skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Tieto však v danom prípade zistené neboli.

Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. Tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť, ani inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní nemožno opakovať.

Prvostupňový súd sa v tomto konaní o návrhu na povolenie obnovy konania dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by mali podľa mienky odsúdeného zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne, v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por., odôvodnil. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by súdu v pôvodnom konaní boli neznáme a ktoré by boli spôsobilé, v kontexte aj ostatných vykonaných dôkazov, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného O. L..

Predsedníčka senátu krajského súdu správne zadovážila trestný spis Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. Z-2 1T/145/94, na základe ktorého bol obvinený N. Y. rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 18. júna 2003 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. apríla 2009 (v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa nesprávne uvedený dátum), sp. zn. 1To/14/2003 uznaný za vinného z trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. a iné a správne skonštatovala, že pokiaľ ide o skúmanie duševného stavu poškodeného N. Y. (príp. výsluch svedka MUDr. V.) nezistila žiadne nové relevantné skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by odôvodňovali obnovu trestného konania.

Pokiaľ ide o námietku odsúdeného, ktorá sa týka skutočnosti, že v čase spáchania činu sa nachádzal u svojej spolužiačky T. B., aj v tomto prípade súd správne postupoval, keď

nepreveroval toto tvrdenie nepodložené žiadnym relevantným dôkazom, nakoľko sám odsúdený O. L. pri konfrontácii so svedkom N. Y. z 19. januára 1993 uviedol, že celý čas bol s T. R. (č. l. 36).

V nadväznosti na navrhovaný nový dôkaz - výsluch vyšetrovateľa Y. C. treba uviesť, že jeho výpoveď v žiadnom prípade nemôže odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného.

Z dôvodov vyššie uvedených dospel preto Najvyšší súd Slovenskej republiky k takému záveru, že Krajský súd v Bratislave postupoval procesne a vecne správne, keď o návrhu odsúdeného O. L. na povolenie obnovy konania rozhodol tak, že tento na verejnom zasadnutí z dôvodov uvedených v § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol. V predmetnom návrhu odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti, ani súdu skôr neznáme dôkazy, ktorých existenciaby mohla viesť k inému záveru pre rozhodnutie o jeho vine, a preto najvyšší súd sťažnosť odsúdeného O. L. proti napadnutému uzneseniu ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 11. júla 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková